

Qurbani

Geleneğe uygun olarak destan üs-tadnâme ile başlar. Sonra hikâyeye geçilir: Kür ile Aras'ın kavuştuğu yerde iki kardeş ya-şarlar. Bunlardan Hüseyinali Han varlıklı, Mirzaali Han ise yoksuldu. Mirzaali Han'ın çocuğu olmamaktadır. Adak adar, kurban keser, dua eder ve sonunda bir erkek çocuğu olur; adını Kurbanı koyarlar. Kurbanı büyü; akli kesmeye başlayınca . fukaralıktan ya-kınmaya başlar. Sonra, babasını razı edip, am-casının yanına gider.

Amcası Kurbanı'ye bir çift öküz verir. Kurbanı birgün tarlayı sürerken, öküzleri bi-

rakıp uykuya dalar. Rüyasında ona buta ve-rirler; bade içirirler; Gence Hanı Ziyad Han'ın kızı Peri Hanıma âşık olur. Anası-atası ile he-lallaşır, vedalaşır Gence yoluna düşer. Yolda başına çok işler gelir; sonunda Gence'ye ula-şır. Peri Hanımla görüşür; Peri Hanım da ona âşık olmuştur.

Ziyad Han ve veziri Kara Vezir bunu du-yunca, Qurbani'yi öldürmeye karar verirler. Fakat, Peri Hanımın akıllı tedbirleri sayesinde Qurbani kurtulur. Ancak, Kara Vezir Qur-bani'nin arkasını bırakmaz; onu huzuruna ge-tirir ve der: "İmdi benim ihtiyandısan".

Azerbaycan Destanları, Bakı 1977, s.58-76

Qurbani cevap verir:

Lemekân seherinden geldim çene men,
Canlar ehli bir canana yetiştim,
Elden ele, qabdan qaba süzöldüm,
Qetre idim, bir ummana yetiştim.

Bir gözelin eleyinden elendim,
Beli dedim belasına belendim,
Yeri göyü yaradandan dilendim,
Gövheri axtardım, qâne yetiştim.

Qurbani der: göz gözledim, göz aldım,
Semağ oldum, axılmenden söz aldım,
Düz terpendim, merufumu tez aldım,
Edep götürdüm, yol erkene yetiştim.

Ziyad Xan dedi:

- Gurbani, belke senin atandan, anandan gelen oldu? Söyle görüm seni soruşanlara ne cevap verim?

AldıQurbani:

Yaralandım üreyimin başından,
Yara deynen yaralarım bağlasın.
Oxlanmışam kirpiyinden, qaşmdan,
Men ölürem, onu Allah saxlasın!

Naşı tebib derde derman etmedi,
Canan gelip göz evimden ötmedi, '-
Hesret öldüm, elim yara yetmedi,
Vezir de benim tek kâmin almasın!

Çjurbani'nin derdi hedden ziyade,
Çağırsam ağamı yetişer dada,
Deseler necoldu o bineva, de,
Men al geydim, o qaralar bağlasın!

Çjurbani sözünü qurtaran kimi, Qara Vezir onu cellatlara verip dedi:

- Aparm onu Gence çayının üstünde doğrayın,
qanlı paltarmı da mene getirin.

O biri tereften Peri Xanım da göz yaşma dem vermişti, özünü yiyip-tökürdü. Leyli kimi saçlarını dağıdıp üzüne tökmüştü. Dad-fegan eyleyip ağ-layırdı. Cellatlar onun ağlamağa baxmayıp Gur-bani'ni öldürmeye apardılar.

Axşam idi, itnen qurt birbirinden güçle se-çilirdi. Göyün üzünü qara duman basmıştı. Adam-lar ordan burdan toplanıp Qurbani'nin aparılmasm tamaşa edirdiler. Çjurbani Çara Vezir'in imaretinin yanından geçende ayağını saxladı, yalvarıp cellada dedi:

- Heç olmasa, benim qolumu bir az boşaldm,
üç kelime sözüm var deyim, yenev bağlayıp aparm.
Cellatlar dediler:

- Eşi, deli-zadı olmamısan ki, biz seni ölüme aparırıq, yoxsa deyişmeye? Ele de şey olar?

Qurbani dedi:

- Onda burda öldürün. Men getmirem. Bir nece söz demesem, getmeyeceyem.

Cellatlar dediler:

- Qolunu boşaldabilmerik. İndi ki hökmen demek isteyirsən, ele qolu bağlı de.

Qurbani qolu bağlı dedi:

Vezir, sene qarğayıram,²
Haq dileyin yetirmesin!
Göyden min bir bela ense,
Birin senden ötürmesin,³

Evinden düşesen naçaq⁴
Sağ gözüne batsın pıçak,
Oğul-uşaq düşsün qaçaq,
İstediyn getirmesin!

Oturupsan ağ otaxta,
Qan kusakan laxta laxta,
Senin görüm ölen vaxtda
Dilin kelime getirmesin!

Qurbani qaldı burada, Çağır, Allah yetsin dada, Meyidin qalsın arada,
El yığılıp götürmesin!

Bu aman göy görüldüyüb ıldırım çaxtı, Qara Vezir'in evinin üstüne düşdü. Ev uçulup yere töküldü. Neriltis, gürültü her yeri bürüdü. Cellatlar Qurbani'ni qoyup qaçtılar. Qara Vezir evinin, uşağının hayma qaldı⁶, Qurbani yadından çıxtı. Vanefseşiven Gence seherini tuttu. Bir nefer gelip Qurbani'nin qollarını açtı. Qurbani buradan öz dostunun evine getti. Sabah oldu. Ara bir qeder sakitleşti. Qurbani tez burdan çıxıp Peri'nin otağına teref baxtı. Gördü ki, Peri külefirengide⁷ başını yastığa söykeyip ağlayır. Qurbani'nin derdi gubar eyledi, götürdü sazı görek ne dedi:

Gözel Peri, gel Allah'ı seversen,
Daldalanma, bir de görkez yara üz!
Astana» gör yarın astanasında,
Gulluk eyle, hizmet eyle, yara yüz!

Sağdan vurdu, soldan çıxtı sağ elem,
Sağ qoşundu, sol leşkerdi, sağ elem,
Bedahetdi men bu derddən sağalam,
Tebib birdi, derman minbir, yara yüz!

Qurbani der: bura geldim yar üçün,
Kes ciğerim, doğra bağrım, yar üçün,
Yar odu ki, yardım sonra yar üçün,
Yaxa yırtı, zülf dağıda, yara yüz!.

Peri xanım axşamı araya verip Qurbani'ni çağırdı yanma. Sonra bir molla da çağırıldı. Gözünün yaşı ile Şih oğlu Şah'a bir mektup yazdırdı. Molla, Peri Xanımm sözlerini tersine, özü istediği kimi yazmıştı. Mollanın kağızda yazdığı sözler Qurbani'ye eyan oldu. Molla Kağızı müşembeleyip Qurbani'ye vermek isteyende o dedi:

- Molla, dayan, qoy bir nece söz deyim, sonra verersen.

Çjurbani aldı sazı:

Gece günez bulut geçer havalar,
Bele getmez, elbet geli bir de yaz...

Bulut olan qalxar havada gezer,
Aşiq olan yarçün bağrını ezer,
Gavvas? olan girer derinde gezer,
Bir derin var, bir derge var, bir de yaz!

Çjurbani güldeste bağlar oxuna
Sinem buta yarım müjgân oxuna,
Bir name yaz, her divanda oxuna,
Gören deyer, var ellerin bir de yaz!

Molla, Qurbani'nin sözünden sonra evvelki mektubu cırıpio Şih oğlu Şah'a yaxşı bir name yazdı. Peri mollanı razı eyleyip yola saldı. Nameni Çjurbaniye verip dedi:

- Qara Vezir bizi birbirimizden ayıracak. Onun hele ne qeder başı qarışığı, men bele meslehet görürəm ki, sen bu nameni görtürüp özünü Şih oğlu Şah'a yetiresen. O çox rehmkâr şahdı. Beleki Allah teala gönlüne rehm saldı, bize kömek eledi, yoxsa heç bir yerden bize imdad yoxtu.

Qurbani onun sözlerine razı oldu, tedbirine aferin dedi, birce dene almazın vardı, ona çıxarıp Peri Xanıma verip dedi:

- Al, bunu yadigâr saxla, şe'r demesen, xeyir gelmez, qezadı, belke yolda yıxıldım, öldüm.

Peri Xanım dedi:

- İnşallah heç-zadız olmaz. Sen İsfahan kimi yere gedirsən. Sene çox xerçlik lazımdır. Bütün dünyanın mali hamsi mendedi. Al, men sene qızılı³ verim, yolda xerclersen.

Bu söz Qurbaniye berk toxundu. Götürdü görek ne dedi:

Bir alamza gönderdim yara yadigâr,
Almadı almazı bağrı taş Peri,
Könül telep eder menden neyim var,
Od tutup çeşmimi eleteş, Peri!

Bülbül ayrılığı sitemdi güle,
Gülebatm nahış süsen-sünbüle,
Badile mintene, üstten silsile,
Serendazdan töküp başa başa, Peri!

1. apdal 2. beddua ediyorum 3. geçirmesin 4. ilaçsız, çaresiz 5. bağırtı 6. derdine düşmek 7. balkon 8. eşik 9. dalgıç
10. Lyjriip_11. Jbiçak 12. Juç bir^ey 13. altıypara

Bir güzelin eleyinde elendim,
Beli dedim, belasına belendim,
Yan çevirdim, her bir yana dilendim,
Çırbani'ynen görüş, halallaş, Peri!

Qurbani Peri ile görüşüp yola revan oldu. Güne bir menzil Hacı Bulağ'a teref getmeyin binasın qoydu. Bu getmekte olsun, al xeber Peri Xanımdan.

Peri Xanımm Mikayıl adlı bir nökeri vardı. Mikayıl Peri Xanım ile Kurbanı'nın sirrini bilirdi. Onlar Mikayıl'dan sir gizlemirdiler. Qurbani geden sonra Peri Mikayıl'ı çağırıp dedi:

- Mikayıl, men özüm de Qurbani'ni bir sıxaxtani geçirmek isteyirem. Ola bilez mi bir nece qızla oğlan paltarı geyinem, sen de bizimle gidesen? Onunla işim var.

Mikayıl dedi:

- Xanım, niye olmur, çox yaxşı olar.

Peri Xanım bir nece qızla kişi paltarı geyindi, Mikayıl'ı da götürüp Qurbani'nin dalınca yola düşdü. Bir müddetden sonra baxtılar ki, Hacı Bulağa Qurbani bir nar ağacının dibinde oturub çörek yeyir. Onlar atlarını düz Qurbani'ye teref sürdüler. Qurbani baxıp gördü ki, bir deste atlı geli. O heç fikir vermedi. Peri Xanım deste ile bir kenarda atdan düşdü. Kızların biri çağırıp dedi:

- Gedip o adama deyersen ki, bizim padişah xestedi, remmalların onun xesteliğine Haq aşığının başını derman buyuruplar. İndi gelmişem senin başını kesmeye.

Qız Qurbani'nin yanına gedip Peri Xanımm dediği sözləri ona dedi:

Qurbani sazı bastı döşüne, aldı görek qıza ne cevap verdi:

Sallana sallana gelen saların,
Gel böyle sallanma, göz deyer sene.
Al yeşil giyinip durma qarşımda,
Yayın bednezerden göz değer sene.

Gel görüm, gel görüm, kimin yarışan?
Hansı bexteferin vefadarısan?
Gölgede beslenmiş quzey qarısan.
Seherin yelleri tez deyer sana.

Qurbani der heç kes yarın öymesin,
Düğmele yaxanm çarpaz düymesin,
Destele zülflerin yere deymesin,
Yollar gubarlanar, s toz deyer sene.

Qız üzünü çevirip Peri Xanıma dedi:

- Gör bize ne deyir? Bu bizi deyesen Qıza oxşadır?

Qız Qurbani'nin çiyininden[^] dartıp dedi:

- Tez dur gedek?

Qurbani dedi:

- Öldürecekse, qoy bir qatar da deyim, sonra öldür.

Aldı Qurbani görek ne dedi:

Uçtu göç eyledi könül karvanı,
Mapallar düzülüp yollara doğru.
Naşı⁷ ovcu kesip ov beresini,
Marallar ürüküşüp çöllere doğru.

Alçalım dağların, görünsün göçü,
Cennet-i mevad qoynunun içi,
Muattar zülfleri, müselsel saçı,
Herdem şitap eyler bellere doğru.

Sevdiyimin iğit imiş atası,
Eskik olmaz heç iğidin xatası,
Qaşu keman, sinem onun butası,
Qatı yay çekilip qollara doğru.

Baxçalardan qurudulur barama»,
Naşı tebib melhem eyler yarama,
Dedim: Peri, zülflerin tarama,
Könül keşte çıxar hallara doğru.

Çırbani'yem, nalem yandırır daşı,
Üstüme gelmesin tabibi naşı,
Ummana dönübdü gözümün yaşı,
Qalxıban akışır sellere doğru.

Qız qışqırıp dedi:

- Dur qabağıma düş! Bilmirem sen bizi ne hesap eleyirsen? Biz arvad-zad deyilik, bize eşq oxuyasan. Bu saat başını bedeninden ayıracağam.

Qurbani dedi:

- Qoy bir qatar sözüm var, onu da deyim, sonra hara deyirsen, gederem.

Qız dedi:

- Tez de qurtar!

Aldı Qurbani:

Özü xoşsıfatdı, adı xoşnişan,
Yeriyir qabaxça Mikayıl, Perim!
Ferişte zülflerin tarımar olmuş,
Asılıp gerdenden hemayıl, Peri!

Qapına gelmişem, sayılam, sayıl?,
Haq veren paylara men oldum gayıl,
Qızıl kıtmağmdan töktür hemayıl,
Dünya olsun sana negail, Peri!

Qurbani qurbandı şahın derdine,
Derviş biler hirka, nedi, deri ne?
Ağam gıya baxtı, attı derine,
Yetmiş il bend etti Cebrayl, Peri!

Qız berkten qışqırıp dedi:

- Dur qabağıma düş, sene deyirem!

Qurbani dedi:

- Qezebleme, bir qatar da sözüm var, onu da deyim, sonra apar!

Aldı Qurbani:

Peri'nin bağında seyran eyledim,
Elmalı, alçalı yaza rast geldim,
Elmasın, hay vasm derdim, düşürdüm,
Könül istediği naza rast geldim.

Gözeller gözeli, gözeller hası,
Silindi, qalmaq könlümün pası,
Sineni benzettim şonqarı yuvası,
Oğlan paltarında qıza rast geldim.

Çırbani'yem, görcek nezer eyledim,
Gözelleri gördüm, hezer eyledim,
Yedisiyle bağda pazar eyledim,
Hesabım yanıldım, yüze rast geldim.

Söz tamam oldu, qızlar baxtılar ki, Qurbani onları tanımıştı. Peri xanım bir xelvete çekildi, merdana paltarmı çıxarıp, zenene paltarmı geydi. Sonra Qurbani'nin yanına geldi. Bir qeder sohbetten sonra Peri Xanım Qurbani'ye xeyir-dua verip yola saldı, atı minip özü Gence'ye gayıtdı.

Qurbani menzilibemenzil gedip Xudaferin'e çıxtı. Bir kende çattı. Kendden geçmek isteyende gördü bir qoca kişi kerpiç kesir.

Qurbani baxtı ki, qoca onun sözlərindən oxuyur. Ancak düzgün oxumur, bir kelime ordan, bir kelime burdan deyir. Bu, Qurbani'ye çox eser2 elledi, öz-özünə dedi: "Ade, kişi benim sözlərimi niyə bele oxuyur? Men meğər bele söz demişəm? men zehmet çekip düz ağaç ekmişəm, bu balta ilə orasını burasını kele-kötür edir. Bilseydim benim sözlərim bele oxuyacıklar, heç demezdim." Qurbani onun yanına gelip kerpicin bir neçesini ayaxladı, bezisini ezdi, bezisini da eyri-üyrü elledi. Qoca gayıdıp Qurbani'nin üzünə dik baxıp dedi:

-Oğul, aşixlar merifetli olar, axı men zehmet çekip o kerpiçləri düzeltmişəm, sen niyə ele ezer-sen? Deli-zad deyilsen ki?

Qurbani dedi:

- Ay emi, deyesen acığmas getti?

Kişi dedi:

- Elbette getti, Axı men onların üstünde zehmet çekmişəm. Sen benim zehmetimi heç ele-yirsen.

Qurbanidedi:

- Bes a kişi, sen benim sözlərimi niyə pis* oxuyursan? Axı o da benim zehmetimdi, onu da men zehmet çekip düzeltmişəm.

Kişi diqqetle Qurbani'ye baxıb dedi:

- Oğul, sen kimsen?

Qurbanidedi:

-Men Qurbani'yam.

Kişi dedi:

- Oğul, yaxm, senin sözlərini pis oxumuşam. Bağışlagilen. Lap yaxşı öğrenip düz oxuyaram. Sen bizim elin dil ezberisen. Ne derdin var mənə söyle. Menim kerpiç kesmeyime baxma, her ne desən emelederem.

Qurbani dedi:

- Emi, benim derdim- zadım yoxtu. Ancak mənə bir nece çörek ver, yol çöreğimi qurtarıp.

Kişi dedi:

- Oğul, benim yaxşı evim, yaxşı oğlanlarım var. Gedek, bu gece bize qonaq ol. Yol çöreği də düzeldim. Getirip yolda çörek vermək layiq deyil.

Qurbani dedi:

- Yox, çörek getirirsən getir, getirmirsən, mən gedirəm.

Kişi nailaç qalıp dedi:

- Onda sen bulağms ağzında dur, qoyma su gelip lekleri6 dağıda, mən bu saat gedip sənə çörek getirim.

Beli, Qurbani berenin ağzında durdu. Kişi beli ona verip eve getdi. Qurbani berk yuxusuz olduğundan uzandı. Ele bu uzanmaqla Çırbani'ni yuxu apardı. Kişi gelip gördü ki, Qurbani yatıp. Bu yatmaqda su da gelip lekleri, arxları dağıdıp, Kişi giymədi onu yuxudan oyatsm. Qurbani axşamcağan yatdı. Gözünü açanda baxtı ki, axşamdı. Etrafına göz gezdirdi, gördü kişi sessiz-semirsiz işleyir. Dedi:

- Emi, bes mənə niyə oyatmamısan? Axşam düşüp ki...

Kişi gülüb dedi:

- Ne eleyək axşam düşüp? Xarabelik zad deyil ki? Giderik eve, sabah tezden sefer edersen.

Qurbani dedi:

- Emi, qulaq as, bu dağlara bir nece sözüm var, deyim sonra gedek.

Qurbani sazını çıxarıp çörek ne dedi:

Duran dağlar, size hemderd olmaram,
Dağlar, esirgediz qarı da menden, ;
Söyleyibən tene-tene sözləri,
Vurdu cüda saldı yarı da menden.

Bu köyneyin bu yaxası, bu bağı,
Bu sinemin bu düyümü, bu dağı,
Bağban idim, mən becerdim bu bağı,
Bağban esirgedi narı da menden.

Bu dünya dediyin bir boş elekti,
Haqqm minbir adı dilde gerekti,
Qurbani der: çerxi dönmüş felekti,
Cebrile ayrıldı Peri de menden.

Söz qurtaran kimi kişi dedi:

- Doğrudan da mən senin sözlərinin baş-ayağmı yeyirmişəm.

Kişi Qurbani'ye yalvar-yaxar edip evinə apardı. O gece qonaq saxladı. Çox hörmət etti. Sabah açılan kimi Qurbani kişiylə helal-hümmət edip yola düşdü. İsfahan'a getməyin binasını qoydu. Güne bir mezil, bir nece gündən sonra İsfahan'a çattı. Bir kişidən xəber aldı:

-Ay qardaş, Şih oğlu Şah'ın yanına ge-
deceyem, name getirmişem. Onu görebilerem mi?
Kişi dedi:

-Onu görmek çetindi. Ancaq men yolunu öy-
rederem. O yol ile tez gedersen. Sen burdan düz
get mehterxaneye. Orada bir mehterbaşı var. Yaxşı
adamdı. Olsun ki, seni Şih oğlu ile tez görüştürer.

Qurbani kişiye dua edip düz mehterbaşım
yanma getti. Selam-kelamdan sonra mehterbaşı
baxıp gördü ki, bir gözəl kemalli, garip oğlandı, so-
ruştı:

-Oğul, ne temennaya benim yanıma gel-
misen?

Qurbani dedi:

-Emi, Şih oğlu Şah'a namem var. Gelmişem
meni onun yanma aparasan. Nameni gerek öz
elimle verem.

Mehterbaşı dedi:

-Oğul, Şih oğlu üç aydan bir atlara baş çek
meye gelir. O gelende men sene xeber vererem.
Sen burada durarsan, gelip burdan geçende na
meni ona verersen. Bundan başqa ayrı elaç yoxtu.

Qurbani mehterxanede qahnalı oldu. Nağılıçı
dili üyrek olar, üç ay geldi geçti. Şah oğlu Şah at-
lara baxmağa gelmedi. Onbir ay geçti, yine gel-
medi. Onbir aydan sonra bir sabah Qurbani meh-
terxanenin qapısma çıxmıştı, o teref bu terefa
baxırdı, bir de gördü ki, budu Şih oğlu Şah gelir.
Qurbani onun yolunun üstünde dayandı. Şah gelip
geçende Qurbani edeple selam verdi, nameni ona
uzatdı. Padişah nameni alıp cebine qoydu. Atlara
baş çekenden sonra gedip kızıl tahta çıxtı. Nameni
açıp oxuyanda gördü ki, Gence şehrinden Ziyad
Xanın qızı Peri yazıp ki, " Qara Vezir bize zülüm
eyledi. Meni öz sevgilim Qurbani'den ayırdı. Göz
yaşım sene name yazıp, kömeki isteyirem. Ey
adaletli şah, bize bir elaç eyle!"

Şih oğlu Şah mektubu oxuyan kimi keremi
cuşa geldi- o saat mehterbaşımı çağırıp dedi:

-O mene name veren adamı benim yanıma
getir.

Mehterbaşı Qurbani'nin yanma gedip dedi:

-Şih oğlu Şah seni çağırır- ancaq qorxma, ne
derdin varsa hamışımı söyle.

Beli, Qurbani yol aldı, gedip padişahın
barigâhma girdi. Baş eyip hizmet meqammda el-el
üste dayandı. Şah oğlu Şah baxtı ki, bu bir cavan
aşıxtı, dedi:

-Oğlan, ne metlebe gelmisen? Derdin nedi?
Utanıp çekinip eleme- hamisini mene de.

Qurbanidedi:

-Şah sağ olsun, derdimi dilimle desem, dilim
yanar, izin ver sazunan deyim.

Şah dedi:

-İzindi, de.

Aldı Qurbani görek Şih oğlu Şah'a ne dedi:

Mürşüdü kâmilim, Şih oğlu Şah'ım,

Bir erzim var qulluğuna, şah, benim,

On bir aydı sertöylende bekledim,

Olsana derdime bir agâh benim.

Şih oğlu Şah mehterbaşımın üzüne baxtı. Meh-
terbaşı metlebi başa düşüp dedi:

-Şah sağ olsun, bu da bunun baxtmdandır?
Hemişe üç aydan bir mehterxaneye, atlara baş çek-
meye gelirdin. Bu defa on bir ay çektin. On bir ay bu
yazıq benim yanımda qalıp yolunu gözleyip.

Şih oğlu Şah dedi:

-O yekelikte Gence'de bir adam olmadı mı
senin erzine qulak asıp, derdine çata? de görüm
kim sene ne eyleyip? Men Qara Vezir'e divan tu-
tacam.

Aldı Qurbani görek ne dedi:

Yığılıban bir araya geldiler,

Şirin canım eşq oduna saldılar,

Döğdüler, söydüler, yarım aldılar,

Axıttılar göz yaşım billah, benim.

Talip olan dersin alar birinden,

Gavvas olan dür götürer derinden,

Gözü yaşlı geçtim Hudaferin'den,

Yüküm oldu gamü-hicran, ah benim.

Qurbani fikireledi ki, benim buna hiç töh-
fem2 yoxtu. Men bundan nece temenna edim O du
ki, aldı dübaras sazı, görek Şih oğlu Şah'tan ne cür
üzri istedi:

Oxuyur bülbüller, budu geldiya

Qurbaninin canı yolunda niyaz,

Serim sadağadı, üzüm payendaz,

Candan qayri yoxtu bir matah benim.

Şih oğlu Şah baxtı ki, bu çox ağıllı, kemalli, çox
da kâmil bir adamdı, dedi:

-Oğlum, de görüm metlebin nedi? Ne is-
teyirsen?

Qurbani sazı dillendirdi:

Gence dağlarından- uzak yollardan-

Elbette ki, bir murada gelmişem,

Eşqm siteminden, cerhin elinden,

Bir şahım var, ona dada gelmişem.

Felaket evimde otduğum yerde,

Oxuyup elmime çatmışım yerde,

Bir şirin yuxuda yattığım yerde,

İçirdipler mene bade, gelmişem.

Bülbül idim, ayrı düştüm gülümnden, Felek vurdu,
cüda saldı elimden, Qurbani'yem, Qara Vezir
elinden . Şih oğluna şikayete gelmişem. Söz
tamama yetdi. Qurbani sazla dediyini sözle de
şaha danıştı. Şah ber qezeblendi. O saat Becan'ı
çağırıp dedi:

- Becan, gedersen, bu aşığım sevgilisini alıp
özüne verersen.

Eğer Qara Vezir o yan bu yan elese, onun
bütün neslini qılıçdan geçirip qapısına diken qolu
basarsan.

Becan "beçeşm" deyip o saat Gence'ye revan oldu.

Bunlar Gence'ye gelmekte olsunlar, eşit Qara Vezir'den. Qara Vezir xəber tutdu ki, Qırbani gedip Şah oğlu Şah'a şikayət eleyip, o da Becanı göndərək ki, Peri'ni alıp ona versin. Tez qohum akrabasını başına yığıp dedi:

- Deli Becan gelip neslimizi kesecek. Ne edek ki- beladan kurtarak?

Qara Vezir gördü ki, heç kimden ses çıxmıdı. Özü hiyleye el attı. Bir erkeyi öldürüp, humaym ağına büktürdü. Ses saldı ki, bes Peri xanım ölüp. Beli, cemaat yığıldı. Gence'nin yaxınlığında bir mürsel ocağı var, bunun yanı mezarlıktı. Erkeyi götürüp mezarlığa apardılar. Bir qebir kazıp basdırdılar, sonra da heyrat qazanlarını doldurup mürsel ocağının yanında xeyrat vermeye başladılar. Mollalar dua, Qur'an oxurdular, qız gəlinlər ağlaşırdı. Helva paylaşırdılar ki, Becan gelip göndərək desinlər ki, Peri ölüp, o da geri gayıtsm.

Bu teref ten de Becan gecavei ile gelip hemen qebiristanlığın yanmda dayandı. Bir adam keşten qabı helva ile doldurup Becan'm qabağına apardı ki;

- Buyurun, helva yiyin! Hörmətli adamımız ölüp. Ona xeyret veririk.

Becan xəber aldı:

19. Ölen kimdi?

Dedilər:

20. Ziyad xanın qızı Peri xanımdı.

Becan üzünü Qurbani'ye çevirip dedi:

- Oğul- baxtımdan küs, sevgilin ölüp. Başın sağ olsun, indi de görüm fikrin nedi? Ne deyirsən edek?

Qurbani dedi:

- Becan, izin ver bir nece söz deyim, sonra özün bilersən, ne edersən edersən.

Qurbani sazını çıxarıp döşünə bastı, aldı görek ne dedi:

Felek, sennen elleşmeye bir bele meydan ola,
Tut elimi, fursət seni- lütf ile ehsan ola,
Getmiş idim mürsüdüme derdime derman qıl
Men ne bilim- men gelince haq ile yeksan ola.

Kölgesinde zülflerinin bir zaman yatmaq
gerek,
Tabutu serv ağacından, kefeni yarpaq gerek,
Tez yuyun, tez götürün ki, menzile çatmaq
gerek,
Bari- ilahım, nece gıydm bir bele canan öle.

Bir gül ki, dermisen- derip hendan eyleme!
Bir könül ki, öremmirsən, yıxıp viran eyleme!
Hak-taladan seda geldi: Qurbani, çox gem
yeme,
Qorxum budu: bugün burada çoxlan peşman
ola

Qurbani bu sözləri deyende mollalar, camaat hamisi dönüp Qara Vezir'e baxdılar. Becan da Qara Vezir'in üzünə ters-ters baxdı. Qara Vezir işi bele göndərək Becan'a baş eyip dedi:

- Becan sağ olsun- gördüyün kimi, biz burada Peri xamma yas qurmuşuk- ağlayırık, Qurbani sevgiliinin qebri üstünde diz çöküp göz yaşları axıtmaqdan, gelip saz çalır- oxuyur. Men bilmirem bu ne çür adamdı.

Qurbani dedi:

- Vezir Becan, üççe kelime sözüüm var, icaze ver onu deyim, işin ne yerde olduğunu özün başa düşsən.

Becan dedi:

- De!

Aldı Qurbani görek ne dedi:

Zina ehli biheyalar şer-heyamı2 attılar, Adam oğlu yoldan çrap, birbirini aldattılar, Gazılar rüşvet alıp, şerieti sattılar, Bu divan ki, divan deyil, edalet divan gözel.

Axşam olcağm meşrikte battı şems, doğdu qemer,
Yer üzünə gülgüle düştü ki, oldu ta seher,
Bir hüsnü cəmal gördüm men, axlım itti seraser,
Perim girip o niqaba, yanında canan gözel.

Gel biçare Qurbani, gerek bu cəbres dözesən,
El uzatıp o yasemen bağdan bir gül üzəsən,
Yaşı yetirdin elliye, altmışa sen, yüze sen,
Eslimiz turabdandır, meskenimiz qan gözel.

Qurbani dedi:

- Becan sağ olsun- emr ele, qoy qebri açsmlar- gör orada dem olunan nedi? Eyer Peri xanım olsa, benim sazımı alıp, özümü de onun yanmda basdırsan. Yox, eğer Peri olmasa, onda görersən ki, men düz deyirem, ya yox.

Becan qebri açıtırıp gördü ki, erkeyin cemdeyin üryan edip, humayun ağma büküp basdırdılar qebre? Becan üzünü tuttu Qara Vezir'e, bir de Peri xanımın atası Ziyad xana, dedi:

- Bilmirem, Peri xanım göydedi, yerdedi, haradadırsa, bu saat getirirsiniz bura. Yoxsa her iki nizi öldürttüreceyem.

Ziyad xan bütün günahı Qara Vezir'in üstünə attı. Qara Vezir canm qorxusundan o saat Peri xanımı Becan'm huzuruna getirtti. Becan Peri xanıma dedi:

- Menden çekinip utanma? Düzünü de görüm, bu aşığı gedersen mi?

Peri xanım dedi:

- Becan sağ olsun, men öz fikrimi name ile Şih oğlu Şah'a yazmıştım. Amanın bir günüdür. Ne edersən et, meni bu Qara Vezir'in elinden qurtar.

Becan dönüp Qara Vezire dedi:

- Qara Vezir, budu sana deyirem. Bunların xercını çekip Garadağ'a apararsan, orada öz xercin ile bunlara toy edersen. Eğer dediyimi eledin, canm

qurtardı, elemedin, bütün neslini keseceyem.
Şah oğlu Şah'm emrini gerek yerine yetirem.

Qara Vezir ne qeder elədi, olmadı. Becan
ondan toyun xercini alıp, Qurbani'ye toy elemeye
başladı. Qurbani öz toyunun ilk meclisində aldı
görek ne dedi:

Özün şah, aşikar adm hekayik,
Özünde cilavdar Cebrayıl, Perim!
Dua afsunudu firişte zülfün,
Cemi belalardan tefail, Perim!

Özün naseh, kəlamında imamet,
Secde eler ona günde temamet,
Ecep norestedı, hub qeddi-kamet,
Ecep şehla, ecep şemayil Perim!

O mehrem sırrına eyyarlığım yox,
İkrarıma, bil ki, inkârlığım yox,
Menim senden qeyri heç bir yarım yox,
Canü baş yoluna ha gayil, Perim!

Qurbani, girişmişen, meydanın derin,
Oxuyanlar bilir deryanm dürün,
Bir qıya baxanda yandırdı perin,
Yetmiş min yıl qaldı Cebrayıl, Perim!

Qurbani sözünü tamam elədi. Toy başlandı,
yeddi gün yeddi gece yediler, içtiler, çaldılar, oy-
nadılar, hamisi da Qara Vezir'in hesabına. Se-
kizinci gün gecavələr bezəndi, Çjurbani ilə Peri Ga-
radağ'a yola düşdüler. Kervan yola düşəndə bir
aşıq sazı döşünə basıp, Qurbani'nin buradaki to-
yunu bu duvakqapma ilə bağladı:

Qaşı kemer, gümüş kemer,
Qurşayıp bele yaraşır.
Yüzündə hal, dudağı bal,
Hem şeker dile yaraşır.
Bir beri bax, beyaz buxağ.
Darçma, hiyle yaraşır.
Derin kemal, güllü desmal,
Al güzel ele yaraşır.
Ay kabağa, gül yanağa,
Yanağı güle yaraşır.

Gözler ala, başa bela,
Çekilip qara qaşları.
Öğrun baxtı, evim yıxtı,
Etmedi çare qaşları.
Zulmü çox, insafı yox,
Apanır dara qaşları.
Huş getti, mecnun etti,
Saldı diyara qaşlan.
Axıl zaydı, qıldı sayıl,
Düşməye çölə yaraşır.

Qaş oynattı, işve sattı,
Mayii oldum gül cemala
Bimürvet verip ziynet,
Ter endama, xetti-hala.
İlğar verdi, kaste girdi,
Sonra düştü geç xeyala,
Sevdim yaman, çektim aman,
Ecep düştüm qeylü-gala
Herze sözü, cadu gözü,
Fitneye, fe'le yaraşır,
Keman kurup, oğrun durup,
Mene işve-naz eyleyir,
Çorap toxur, ceh-ceh? oxur,

Gumru tek avaz eyleyir.
Yanağı gül, saçı sünbül,
Zimistanö yaz eyleyir.
Derdim bilir, şirin gülür,
Bozgun kefim saz eyleyir.
Sevdim ezel, ecep güzel,
Mahala, ele yaraşır.

Qurban ona örtüp cuna,
Göresen haralıdı bu?
Fal açıp, avcıdan qaçıp,
Dağların maralıdı bu.
Yan yan baxır, kirpik qalxır,
Qaşları qaralıdı bu.
Dostun atıp, yasa batıp,
Hüseyn tek yaralıdı bu.
Ömrün üzür, ecep süzür,
Sonadı, göle yaraşır.

A